

Resolució 174/2020, de 27 de febrer

Número d'expedient de les Reclamacions: 73/2020 i 95/2020, acumulades

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA

Informació reclamada: Certificat d'homologació dels edificis de confinament al mercat ambulant de Bonavista.

Sentit de la Resolució: Finalització per desistiment

Resum: Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb les seves Reclamacions, amb els efectes indicats.

Paraules clau: Ajuntaments. Empreses públiques. Protecció civil. Mercat ambulant. Reclamació contra silenci. Acumulació. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 27 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 73/2020, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona i l'empresa municipal ESPIMSA, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). El 5 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 95/2020, amb les mateixes parts i el mateix objecte.
2. El 12 de desembre de 2019 la persona reclamant fa algunes consideracions sobre la necessitat de complir la normativa de protecció civil, invoca l'LTAIPBG i la legislació de procediment administratiu comú de les administracions públiques i demana a l'Ajuntament de Tarragona: *el certificat de l'homologació dels edificis assenyalats com a llocs de confinament per a una possible activació del PLASEQTA en el Pla d'autoprotecció del mercat ambulant de Bonavista i l'informe tècnic previ preceptiu per a l'homologació dels plans d'autoprotecció de les instal·lacions, centres, establiments o dependències d'interès per a la protecció civil de Catalunya, d'acord amb l'annex I, epígrafs A i B.*
3. Les Reclamacions presentades el 27 de gener i el 5 de febrer de 2020 indiquen que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud.

4. El 30 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació 73/2020 a l'Ajuntament de Tarragona i a ESPIMSA i els requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trametin un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 7 de febrer de 2020 l'Ajuntament de Tarragona notifica a la persona reclamant resposta a la seva sol·licitud. Concretament, estima la seva sol·licitud d'informació i li lliura un informe de la secció municipal de protecció civil sobre l'homologació del Pla d'autoprotecció del mercat ambulant de Bonavista.
6. El 13 de febrer de 2020 la GAIP indica a la persona reclamant que la Reclamació 95/2020 és repetitiva de la 73/2020 i que, per tant, si no argumenta el contrari la seva documentació s'incorporarà a l'expedient d'aquesta.
7. El 19 de febrer de 2020 la persona reclamant indica a la GAIP, en resposta a l'escrit anterior, que a la vista de notificacions efectuades per l'Ajuntament de Tarragona pot donar per finalitzada la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Acumulació de les Reclamacions

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els que tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Està clara la identitat entre les Reclamacions 73/2020 i 95/2020, perquè tenen per objecte la mateixa sol·licitud d'informació pública.

Si al que s'acaba de dir hom hi afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no se'n deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, procedeix concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades als antecedents en aquesta Resolució única és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

2. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública,*

encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

3. *Desistiment*

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, les persones interessades poden desistir de la seva sol·licitud, i en aquest cas el procedent serà que l'Administració declari la finalització del procediment corresponent, llevat que hi hagi d'altres persones interessades, que no és el cas. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb les seves Reclamacions, amb els efectes indicats.

L'antecedent 7 posa de manifest que la persona reclamant ha indicat explícitament la seva voluntat de donar per finalitzat aquest procediment i, per tant i en aplicació de les consideracions fetes al paràgraf anterior, és procedent finalitzar les Reclamacions, sense necessitat de formular cap altre declaració.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de febrer de 2020, resol per unanimitat finalitzar les Reclamacions 73/2020 i 95/2020 per desistiment i publicar aquesta Resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.